

Slavnost všech svatých

Blahoslavení – mimořádně šťastní (Mt 5,1 – 12a)

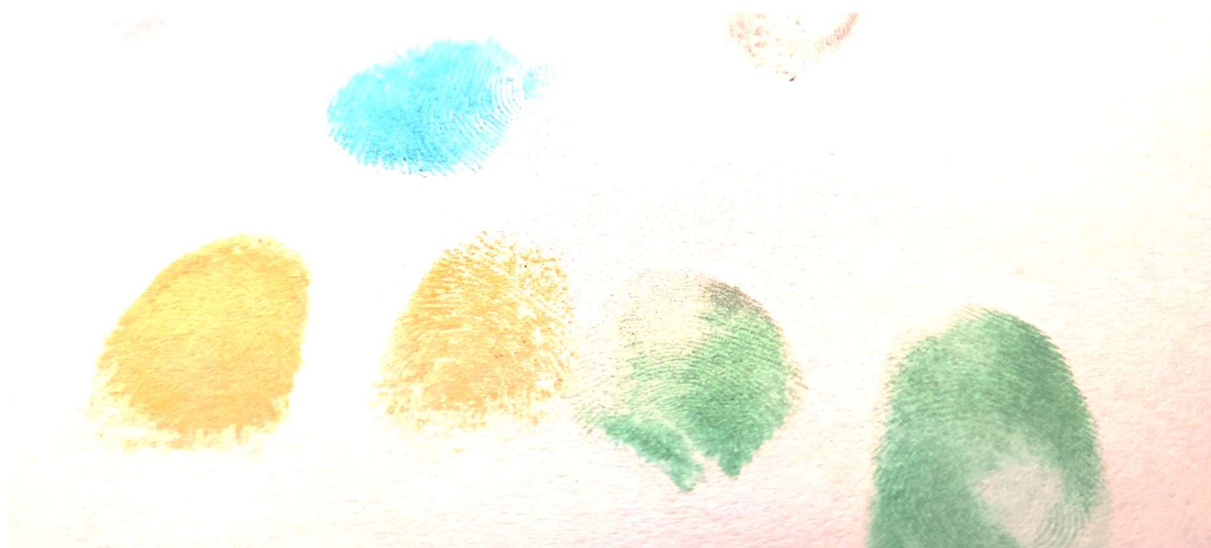
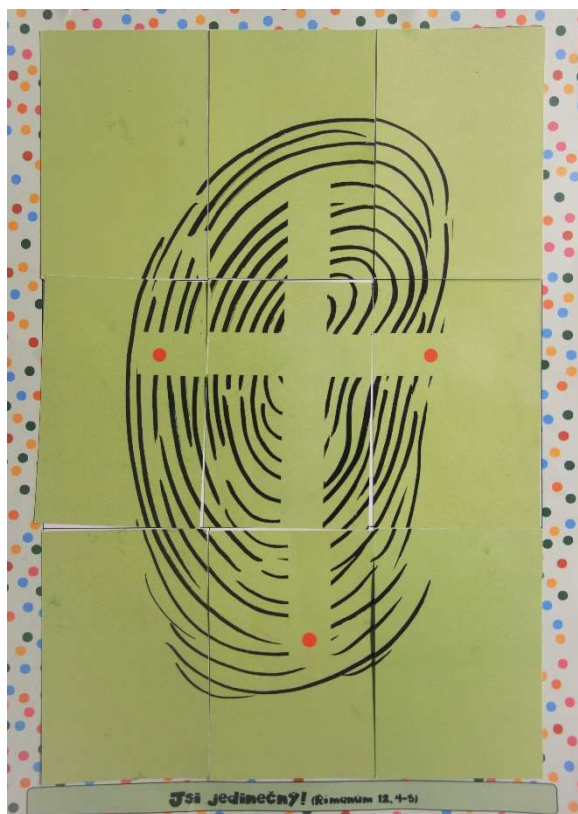
V dnešním evangeliu používá Pán Ježíš několikrát slovo „blahoslavení“. Toto slovo znamená „mimořádně šťastní“.

Udělejte si pohodlí a vyprávějte si se svými rytíři a princeznami o tom, jak by mělo jejich království vypadat, aby byli opravdu šťastní. A také, kdy oni i vy zažíváte pocity štěstí ve svém životě, v životě vaší rodiny. V evangeliu Pán Ježíš vysvětluje, že právě ten, kdo bude s ním, bude šťastný skutečně mimořádně, zkrátka strašně moc. Být v Jeho království, v Božím království, je pro nás ta největší výhra.

A právě o tom nám vypráví první obrázek. Co může být za podivuhodná zelená hora s křížem uprostřed? Můžete nechat děti chvíli hádat nebo jim dát nějakou vhodnou nápovědu. Na obrázku je otisk našeho prstu. Kříž uprostřed znamená, že patříme Pánu Ježíši. Že mu záleží na tom, aby opravdu každý z nás byl šťastný. Každý konkrétně a osobně: Maruška, Jirka, Anička, Toník... (a jak se jmenují členové vaší rodiny, kamarádi).

A proč zrovna otisk našeho prstu? Vyjadřuje naši jedinečnost. Nejsou na světě dva lidé, kteří by měli otisk úplně stejný.

Můžete si zahrát na detektivy – amatéry. Stačí k tomu třeba nastrouhaná tužka, pastelky, poduška na razítka nebo nějaká vhodná barva. Otiskněte si své palce nebo i další prsty, srovnajte si je, povídejte si o tom, v čem se liší, v čem jsou podobné. Můžete se zmínit i o tom, jak díky otiskům prstů lze zjistit, kdo spáchal něco zlého (daktyloskopie) a naopak může být očištěn ten, kdo byl obviněn neprávem. Tím podtrhneme skutečnou **výjimečnost každého člověka**, ke kterému se Ježíš obrací a jako výjimečného ho vnímá.

Být šťastný však není jen tak. Pán Ježíš neříká, že stačí sedět s rukama v klíně nebo ležet na zádech a čekat na štěstí. Naopak, opravdové štěstí je spojeno s tím, jak žijeme svůj život.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha – čím více budeme žít jako správní rytíři a správné princezny, tím lépe uvidíme Boha. Můžete si zopakovat, jaké jsou důležité ctnosti a skutky malých rytířů a princezen. A třeba také to, kdy naposledy nějaký podobný skutek vykonali.

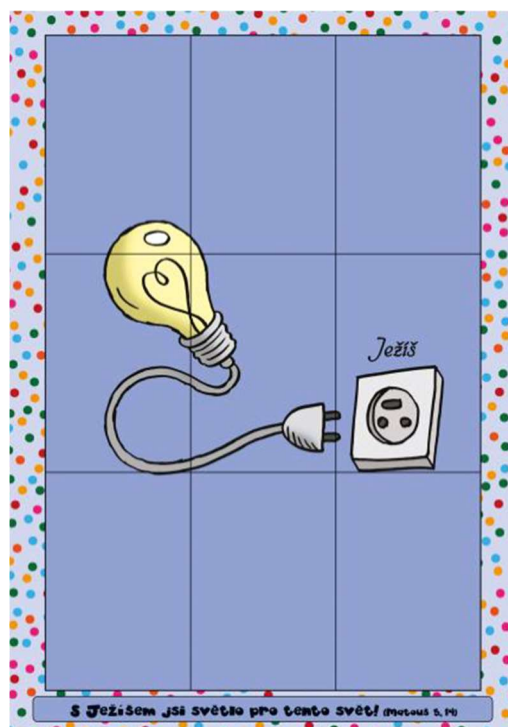
Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství a další blahoslavenství – budeme-li se k druhým chovat správně, neslibuje nám Pán Ježíš, že se nám nikdy nemůže nic stát, ale slibuje nám, že nám bude vždy nablízku a nikdy nezůstaneme sami. On nás nikdy neopustí.

Dobry člověk je jako světlo. Na podzim, kdy se již brzy stmívá, se mnohem dříve než v létě rozsvěcují pouliční lampy a také doma zapínáme mnohem dříve světla, lampičky a různá světýlka. Díky tomu na sebe vidíme, můžeme pokračovat v práci, hraní i učení. A také je hned veseleji a radostněji. Nikdo nežije rád ve tmě.

Když uděláme dobrý skutek, je to stejné, jako bychom v životě druhých lidí rozsvítili světýlko. Jejich i náš život je najednou veselejší, radostnější a jasnější. A čím více takových světýlek, tím je jasněji a radostněji.

I jedna malá svíčka se svým plamínkem dokáže neuvěřitelné věci. *Byl kdysi král, který vyhlásil úkol pro všechny statečné rytíře a chytré princezny. „Mám obrovskou, ale prázdnou síň. Není v ní nic jiného než úplná tma. Kdo z vás ji dokáže celou zaplnit, dostane za odměnu celé mé království“, řekl ten král.* Můžete vyzvat děti k tomu, aby přicházely s nápady, jak by se takového úkolu zhostily. A pak příběh pokračuje. *Přicházeli ti nejudatnější, nejstatečnější rytíři, ty nejchytřejší a nejkrásnější princezny. Jedni naplnili síň vodou, ale ta všechna vytekla, další do ní sypali písek, jiní zase skládali zlato, ale ať se snažili sebevíc, král vždy našel příliš mnoho prázdného místa. Až nakonec přišli dva sourozenci. Holčička s chlapčkem neměli nic než to, co skrývaly chlapcovy a dívčiny dlaně. Král užasl, čím chtějí síň naplnit, když nic nemají. Ale protože by spravedlivý, dal jim stejnou šanci jak ostatním. Všichni tři vešli do síně. Obklopila je úplná tma. Chlapec rozevřel dlaně a postavil na zem malou svíčku. Děvče rozžehlo sirku, která se skrývala v krabičce a od ní zapálilo svíčku. Knot svíce vzplál a zesílil. Za chvíli její zdánlivě slabé světlo naplnilo celou místnost. A ať se král postavil kamkoliv, světlo z té svíce naplnilo jeho pohled. Uznal, že úkol byl splněn. Oba sourozenci pak žili v jeho království šťastně až do smrti.*

Můžete si večer zhasnout světla a rozsvítit svíčku. Sledovat její plamen, jak prozařuje celé okolí. A postupně mohou své svíce zapalovat všichni členové rodiny. Světlo bude sílit a bude stále jasnější. Stejně tak mohou naše skutky proměňovat svět a životy lidí kolem nás i naše vlastní. **A čím více světla (dobrých skutků), tím větší radost.** To je cesta k blahoslavenství.

Obrázek k dnešní neděli

